اخبار کارگری

یک فعال صنفی:

کارگران ساختمانی حادثه‌دیده به‌سختی امرار معاش می‌کنند

طبق اعلام وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، در کارگاه‌های زیر ۲۰ نفر به‌ویژه کارگاه‌های ساختمانی بیشترین نرخ حوادث ناشی از کار دیده می‌شود. در بازرسی‌های انجام گرفته از کارگاه‌های مشمول قانون کار نیز فعالیت ساختمان در بین فعالیت‌های اقتصادی بیشترین سهم آسیب‌های شغلی منجر به فوت را داشته است.

«هادی ساداتی» نایب رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی در این باره به ایسنا می‌گوید: در حوزه حوادث کار، حوادث ساختمانی حرف اول را می‌زند. نحوه کار در بخش ساختمان به شکلی است که عمدتا بدون حفاظ است و کارفرما تنها یک بیمه مکمل خریداری می‌کند و چندان به حفاظ و ایمن‌سازی کارگر ساختمانی توجه نمی‌کند، در نتیجه مسائل ایمنی در حوزه ساختمان رعایت نمی‌شود.

او می‌گوید: کارگران ساختمانی چون مشمول قانون کار نیستند در شرایط بیکاری مشمول دریافت بیمه بیکاری نمی‌شوند و اگر اتفاقی در حین کار برای آنها رخ بدهد خانواده‌هایشان دچار مشکل می‌شوند و چون تحت پوشش بیمه هم نیستند به‌سختی امرار معاش می‌کنند.

به گفته ساداتی، کارگر ساختمانی حادثه‌دیده جدا از هزینه‌های درمان باید هر ماه حق بیمه خود را هم واریز کند و اگر پرداخت آن با تاخیر همراه باشد، بیمه او به خودی خود قطع می‌شود و غرامت ایام بیکاری به وی تعلق نمی‌گیرد.

پیش از این «اکبر شوکت» رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگران ساختمانی ۵۰درصد حوادث کشور را مربوط به کارگران ساختمانی عنوان کرده و گفته بود: ۵۰درصد حوادث مابقی، مربوط به بیمه‌شدگان دیگر مشاغل است و به همین دلیل موضوع بیمه کارگران ساختمانی باید با جدیت دنبال شود.

احکام حقوقی سال جدید اپراتورهای برق منطقه‌ای هنوز صادر نشده است

کارگران وزارت نیرو از مشکلات صدور احکام سال جدید خبر دادند. این کارگران می‌گویند: زیر بار احکامی که می‌خواستند برای ما صادر کنند، نرفتیم و هنوز بحث و رایزنی بر سر صدور احکام ادامه دارد.

به گزارش ایلنا و به گفته این عده، مشکل از شرط تبصره ماده ۱۲۴ قانون مدیریت خدمات کشوری ست که در این ماده قانونی به کارمندان تابع قانون کار اشاره شده در حالی که ما کارگران دولت هستیم. نمایندگان این کارگران می‌گویند: امیدواریم تا یک ماه آینده با وزارت نیرو و توانیر بر سر صدور احکام به توافق برسیم و سپس پرداخت مابه‌التفاوت‌های سال جدید آغاز شود چون هنوز سر احکام به راه‌حل مرضی‌الطرفین و قانونی نرسیده‌ایم، مابه‌التفاوت ماه‌های ابتدای سال پرداخت نشده است.

بلاتکلیفی کارگران داروگر رشت برای دریافت ۵ ماه حقوق

حدود ۷۰ کارگر صنایع بسته‌بندی داروگر رشت که برای دریافت حقوق و پرداخت حق بیمه بلاتکلیف شده‌اند، بارها به نهادهای مختلف مراجعه کرده‌اند اما از این رایزنی‌ها نتیجه‌ای حاصل نشده است.

به گزارش ایلنا، این کارگران گفتند: ۵ماه است که حقوقی دریافت نکرده‌ایم و بیمه‌هایمان نیز با مشکل روبه‌رو است. به هر مسئولی هم شکایت می‌کنیم فقط شنونده است و اقدامی نمی‌کند.

به ادعای این عده، تعدادی از کارگران این کارخانه با سوابق ۱۵ تا ۲۰ سال کار به دلیل نگرانی بابت از دست دادن شغل، مشکلاتشان را از طریق نامه یا حضوری به گوش مسئولان می‌رسانند اما کسی برای پیگیری وضعیت کارخانه و کارگران آن اقدامی انجام نداده است.

مرگ یک کارگر مقنی بر اثر گازگرفتگی

یک کارگر مقنی حین حفر چاه دچار گازگرفتگی شد و جان خود را از دست داد.

به گزارش ایلنا، این کارگر مقنی حدودا ۴۷ ساله که در یک باغ در شهر بناب وارد چاهی شده بود، به دلیل کمبود اکسیژن و استنشاق گازهای سمی دچار خفگی شد.

به گفته «محمد جلیلیان» فرمانده انتظامی شهرستان مرند، پس از وقوع حادثه و اطلاع بستگان، این کارگر از داخل چاه به بیرون کشیده می‌شود و در حین انتقال به مرکز درمانی، جان خود را از دست می‌دهد.

کارگران از هزینه‌های معیشت امروز می‌گویند

ماهانه ۱۰ تا ۱۳ میلیون تومان برای یک زندگی ساده

نسرین هزاره مقدم

«ساده زندگی می‌کنیم. در همین رشت شهریه یک ترم مدرسه غیرانتفاعی، ۱۹ میلیون تومان است اما ما که بچه‌هایمان را نمی‌توانیم به این مدارس بفرستیم.

اگر خرید کنیم فقط از تره‌بار و در تره‌بار هم هر کیلو میوه زیر ۲۵هزار تومان نیست. بازار آزاد هم کیلویی حداقل ۳۰ یا ۴۰هزار تومان. یک کارگر چطور هر هفته چند کیلو میوه بخرد و خانه ببرد؟» اینها بخشی از حرف‌ها و درددل‌های یک کارگر است. کارگران در شهرها و استان‌های مختلف، همگی با یک غول مشترک در حال جدال‌اند: غول گرانی و تورم.

نمایندگان دولت و کارفرمایان نه امسال و نه سال گذشته، در تعیین حداقل دستمزد حاضر به پذیرش بند دوم ماده ۴۱ قانون کار یا همان سبد معیشت حداقلی نشدند. سال قبل سبد معیشت حدود ۶ میلیون و ۹۰۰هزار تومان بود اما حداقل دستمزد حدود ۴ میلیون تومان تعیین شد. سبد معیشت ۱۴۰۱ هشت میلیون و ۹۷۹هزار تومان نرخ‌گذاری شد اما باز هم حداقل دستمزد با تمام ملحقات و اضافات، در نگاهی خوش‌بینانه روی عدد ۶ میلیون و ۵۰۰هزار تومان ایستاد.

بدون تردید در ماه‌های اخیر و بعد از حذف ارز ترجیحی، فاصله و شکاف دستمزد - معیشت افزایش یافته است. دستمزد ثابت مانده اما سبد معیشت دیگر ۸ میلیون و ۹۷۹هزار تومان نیست.

در روزهای پایانی اردیبهشت، محاسبات مستقل کمیته دستمزد کانون عالی شوراها نشان داد که سبد خوراکی‌ها و آشامیدنی‌های خانوارهای کارگری به تنهایی به اندازه حداقل دستمزد و مزایای مزدی است. رسیدن سبد خوراکی‌ها به ۶ میلیون و ۳۰۰هزار تومان در اردیبهشت ماه، یک اخطار جدی‌ست و بدون تردید در ماه‌های بعد از اردیبهشت، زنجیره تاثیرگذاری تورم، نرخ سبد خوراکی‌های خانوار متوسط ۳.۳ نفره را به ۷ میلیون تومان یا بیشتر رسانده است.

در روزهای پایانی اردیبهشت، محاسبات مستقل کمیته دستمزد کانون عالی شوراها نشان داد که سبد خوراکی‌ها و آشامیدنی‌های خانوارهای کارگری به تنهایی به اندازه حداقل دستمزد و مزایای مزدی است

داده‌های رسمی درآمد - هزینه در سال ۱۴۰۰

فقط محاسبات مستقل سبد معیشت نیست که نشان می‌دهد دستمزد به شدت ناکافی‌ست بلکه گزارشات رسمی مرکز آمار نیز این ادعا را ثابت می‌کند. «چکیده نتایج طرح آمارگیری درآمد - هزینه خانوار شهری و روستایی سال ۱۴۰۰» که بیست و پنجم مرداد منتشر شده، نشان می‌دهد که هم دستمزد ۱۴۰۰ بسیار ناکافی بوده و هم سبد معیشت محاسبه شده در شورای عالی کار، بسیار محافظه‌کارانه و حداقلی‌ست. سبد معیشت ۱۴۰۰، حدود ۶ میلیون و ۹۰۰هزار تومان بود اما این گزارش نشان می‌دهد که متوسط هزینه خانوارها در سال گذشته حداقل در شهرها خیلی بیشتر از این رقم بوده (حداقل دو میلیون تومان بیشتر) یعنی خانوارهای شهری ایران در سال ۱۴۰۰ مجبور شده‌اند حداقل دو میلیون تومان بیشتر از نرخ سبد معیشت برای گذران امور هزینه کنند و این در حالی‌ست که حتی همان رقم بسیار حداقلی سبد معیشت نیز توسط شورای عالی کار برای تعیین حداقل دستمزد کارگران پذیرفته نشد!

بهتر است ابتدا نگاهی به داده‌های کلی این گزارش رسمی بیندازیم. این گزارش که طی طرح آمارگیری ۱۹هزار و ۶۱۸ خانوار نمونه در نقاط شهری و ۱۸هزار و ۳۷۰ نفر در نقاط روستایی به دست آمده، نشان داد که متوسط هزینه کل خالص سالانه یک خانوار شهری ۹۲میلیون و ۵۰۱هزار ریال بوده که نسبت به رقم مشابه در سال قبل از آن نزدیک به ۵۰درصد افزایش داشته است. از هزینه کل سالانه خانوار شهری ۲۴میلیون و ۶۵۳هزار تومان باسهم ۲۷درصد مربوط به هزینه‌های خوراکی و دخانی و ۶۷میلیون و ۸۴۸هزار تومان با سهم ۷۳درصد مربوط به هزینه‌های غیرخوراکی بوده است. در بین هزینه‌های خوراکی و دخانی، بیشترین سهم مربوط به هزینه گوشت با سهم ۲۱درصد و در بین هزینه‌های غیرخوراکی بیشترین سهم با ۴۹درصد مربوط به هزینه مسکن، سوخت و روشنایی بوده است.

متوسط هزینه کل خالص سالانه یک خانوار روستایی هم ۵۱میلیون و ۹۱۱هزار تومان بوده که نسبت به سال قبل ۵۲.۴درصد افزایش نشان می‌دهد. از هزینه کل سالانه خانوار روستایی ۲۰میلیون و ۷۰۳هزار تومان با سهم ۴۰درصد مربوط به هزینه‌های خوراکی و دخانی ۳۱میلیون و ۲۰۸هزار تومان با سهم ۶۰درصد مربوط به هزینه‌های غیرخوراکی بوده است.

هزینه‌ای که بسیار بیشتر از حداقل دستمزد است

این داده‌ها نشان می‌دهند که هزینه متوسط خانوارهای شهری در سال ۱۴۰۰، نُه میلیون و ۲۰۰هزار تومان بوده است. البته این عدد از متوسط‌گیری وزنی هزینه ماهانه خانوارهای متعلق به دهک‌های درآمدی متفاوت به دست آمده و فقط مختص به کارگران یا دهک‌های کم‌درآمد نیست. در این متوسط‌گیری، هم خانواده‌های ثروتمندتر از کارگران متعلق به دهک‌های برخوردارتر گنجانده شده‌اند و هم خانواده‌های کم‌درآمدتر متعلق به پایین‌ترین دهک‌های درآمدی. با این حال، متوسط هزینه‌های خانواده در سال قبل، ۹ میلیون و ۲۰۰هزار تومان بوده در حالی که سبد معیشت که معیارهای محاسباتی متفاوتی دارد و تنها نشان‌دهنده حداقل مورد نیاز برای بقای یک خانواده کارگری متوسط ۳.۳ نفره است، حداقل ۲ میلیون و ۳۰۰هزار تومان از این رقم کمتر است و دستمزد ۱۴۰۰ که واقعیت دریافتی کارگران حداقل‌بگیر (بیش از ۶۰درصد کارگران شاغل) را نشان می‌دهد، حدود ۵ میلیون تومان با متوسط هزینه‌های زندگی فاصله دارد. بنابراین نه تنها شکاف دستمزد - سبد معیشت سنگین است، بلکه فاصله حداقل دستمزد کارگران و متوسط هزینه کرد خانواده‌های ایرانی نیز فاصله زیادی است و دقیقاً به همین دلیل است که در سال‌های اخیر (حداقل از ۹۹ تا امروز) شاهد سقوط طبقات کارگر به زیر خط فقر مطلق بوده‌ایم.

حداقل هزینه‌های زندگی از نگاه کارگران

حال سوال این است اگر در سال قبل متوسط هزینه‌های زندگی ۹ میلیون و ۲۰۰هزار تومان بوده، امسال حداقل هزینه زندگی کارگران چقدر است و کارگران ماهانه چقدر باید داشته باشند تا بتوانند از پس تمام هزینه‌های زندگی از جمله اجاره خانه، خوراک، حمل و نقل، آموزش و درمان بربیایند؟

برای یافتن پاسخ این سوال به سراغ چند فعال کارگری در استان‌های مختلف رفتیم با این سوال که امروز یک خانواده کارگری با یک فرزند، چقدر در ماه هزینه دارد و شما فکر می‌کنید با چند میلیون تومان می‌توان یک زندگی بسیار ساده داشت و معاش خانواده را تامین کرد.

«بهرام حسنی‌نژاد» فعال کارگری و دبیر اسبق انجمن صنفی کارگران معدن چادرملو در پاسخ می‌گوید: حداقل درآمد لازم برای یک خانوار در تهران، امروز کمتر از ۱۳ میلیون تومان نیست. با کمتر از این مبلغ، یک خانواده نمی‌تواند زندگی کند. باید تاکید کنم این فقط هزینه زیستن است نه هزینه زندگی.

او ادامه می‌دهد: اجاره خانه در تهران و کلان‌شهرها یک معضل است. در تهران، وقتی مبلغ رهن را در نظر بگیریم، متوسط اجاره خانه ۱۰ تا ۱۲ میلیون تومان است. هزینه‌های آموزش و درمان و حمل و نقل هم سرسام‌آور شده و بنابراین فکر می‌کنم ۱۳ میلیون تومان درآمد، کمترین رقم برای یک زندگی بسیار ساده است. یک زندگی متوسط بیشتر از اینها می‌خواهد....

فاصله حداقل دستمزد کارگران و متوسط هزینه کرد خانواده‌های ایرانی نیز فاصله زیادی است و دقیقاً به همین دلیل است که در سال‌های اخیر (حداقل از ۹۹ تا امروز) شاهد سقوط طبقات کارگر به زیر خط فقر مطلق بوده‌ایم

«پرویز زعیمی» عضو انجمن صنفی کارگران ایران پوپلین رشت نیز در پاسخ به سوال ما می‌گوید: به نظر من حداقل هزینه زندگی در رشت امروز، ۱۰ تا ۱۲ میلیون تومان در ماه است. اجاره خانه در بسیاری از نقاط رشت، ۱۰۰ میلیون تومان ودیعه و ماهی ۸۰۰هزار تومان اجاره می‌خواهد. در جای بهتر ۲۰۰ میلیون تومان رهن و یک میلیون و ۵۰۰هزار تومان اجاره. سبد خوراکی خانوار هم حداقل ۵ میلیون تومان در ماه است. کارگران هزینه ایاب و ذهاب هم دارند. کارگر می‌شناسم که روزی ۵۰هزار تومان کرایه حمل و نقل می‌دهد یعنی ماهی یک میلیون و ۵۰۰هزار تومان.

«خسرو زرگریان» بازنشسته و فعال کارگری در پاسخ به سوال ما، به رقم ۹ میلیون تومان اشاره می‌کند و تاکید می‌کند این رقم برای شهرستان‌هاست، آن‌هم شهرستان‌های کوچک و البته بسیار خوش‌بینانه.

او اضافه می‌کند: یک خانواده کارگری که خانه ملکی دارد و یک یا دو فرزند محصل، هزینه خورد و خوراک و آموزش فرزندان و حمل نقلش در ماه، حداقل ۹ میلیون تومان می‌شود. اگر مستاجر باشد، در هر جای ایران باید دو میلیون تومان به این رقم بیفزایید، یعنی سرراست ۱۱ میلیون تومان!

با این حساب، نظر کارگران در مورد حداقلی‌ترین رقم برای تامین هزینه ماهانه زندگی، بین ۱۰ تا ۱۳ میلیون تومان است. این در حالی‌ست که سبد معاش خانوار ۱۴۰۱ که بسیار محافظه‌کارانه بسته شده بود، رقمی حدود ۹ میلیون تومان داشت اما حتی همان رقم حداقلی را برای حداقل دستمزد نپذیرفتند. امروز در حالی که هزینه‌های زندگی در دورافتاده‌ترین شهرهای کشور حداقل ۱۰ میلیون تومان است، حداقل دستمزد و مزایا به ۷ میلیون تومان هم نمی‌رسد.

سال گذشته بسیاری از مردم به‌طور متوسط ماهی ۹ میلیون و ۲۰۰هزار تومان هزینه کردند. باید منتظر بمانیم تا مرکز آمار متوسط هزینه زندگی در سال ۱۴۰۱ را اعلام کند. بدون تردید شکاف هزینه‌های متوسط زندگی و حداقل دستمزد کارگران، عمیق‌تر از شکاف ۵ میلیون تومانی سال گذشته خواهد بود و بی‌شک اقلام و خدمات بیشتری از سبد خرید ماهانه طبقه کارگر خط خواهد خورد و این یعنی سقوط سنگین‌تر در نردبان دهک‌های درآمدی.

خبر

نتایج یک نظرسنجی نشان داد:

افزایش حقوق، مهم‌ترین مطالبه بازنشستگان کشوری است

صندوق بازنشستگی کشوری اعلام کرد: براساس آخرین نتایج طرح رضایت‌سنجی بازنشستگان و وظیفه‌بگیران صندوق بازنشستگی کشوری، افزایش میزان حقوق، بیمه تکمیلی درمان همانند شاغلان و بهبود بیمه تکمیلی درمان به ترتیب مهم‌ترین مطالبات بازنشستگان کشوری از دولت، دستگاه محل خدمت و صندوق بازنشستگی کشوری است.

به گزارش روابط عمومی صندوق بازنشستگی کشوری، طرح رضایت‌سنجی از بازنشستگان و وظیفه‌بگیران تحت پوشش این صندوق از دی ماه سال ۱۴۰۰ با دستور مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری به‌صورت هفتگی و از طریق تماس تلفنی در قالب نمونه‌گیری تصادفی از بازنشستگان سراسر کشور در حوزه‌های مختلف از جمله مطالبات بازنشستگان از سه نهاد دولت، صندوق بازنشستگی کشوری و دستگاه‌های اجرایی محل اشتغال عملیاتی شده است. براساس جدیدترین نتایج این طرح که در دو هفته منتهی به مردادماه ۱۴۰۱ از مجموع ۳۵۴ بازنشسته و وظیفه‌بگیر کشوری انجام شده، ۲۴۰ نفر معادل ۶۷.۸درصد درخواست افزایش میزان حقوق و ۱۴۷ نفر معادل ۴۱.۵درصد نیز استمرار سالانه متناسب‌سازی ۹۰درصد حقوق بازنشستگی با شاغلان هم‌تراز را به عنوان مهم‌ترین مطالبه خود از دولت سیزدهم اعلام کردند.

همچنین افزایش سطح پوشش تعهدات بیمه درمان تکمیلی ۲۷.۷درصد، اعطای مزایای رفاهی دستگاه‌های اجرایی به بازنشستگان همانند شاغلان ۱۲.۴درصد، پرداخت به موقع حقوق با ۹درصد، اشتغال فرزندان بازنشستگان ۸.۵درصد، رسیدگی به بازنشستگان مستاجر و بدون مسکن ۴درصد و پرداخت وام ۲درصد به عنوان مطالبات بازنشستگان از دولت سیزدهم مطرح شده است. از سوی دیگر، ۱۰۱ نفر معادل ۲۸.۵درصد از بازنشستگان کشوری که به نظرسنجی هفتگی صندوق بازنشستگی کشوری پاسخ دادند، ارائه خدمات بیمه تکمیلی درمان همانند شاغلان را به عنوان مهم‌ترین مطالبه خود از دستگاه‌های اجرایی محل خدمت اعلام کردند. ارائه خدمات تفریحی و گردشگری همانند شاغلان با ۲۳.۴درصد، استفاده از مزایای نقدی و غیرنقدی همانند شاغلان با ۲۳.۲درصد و توجه به معیشت بازنشستگان در کنار خدمات صندوق با ۱۷.۵درصد در جایگاه‌های بعدی مطالبات بازنشستگان کشوری از دستگاه‌های اجرایی بوده است.

در ادامه، تکریم، احترام و پاسخگویی با ۱۴.۷درصد، ارائه وام به بازنشستگان ۱۳درصد، جویا شدن از حال بازنشسته ۷.۹درصد، استفاده از تجربیات بازنشستگان و به‌کارگیری آنان ۵.۱درصد، استخدام فرزندان بازنشستگان ۴.۵درصد و خرید اقساطی ۲.۸درصد از دیگر خواسته‌های بازنشستگان کشوری از دستگاه‌های اجرایی است.

نتایج این نظرسنجی نشان می‌دهد که ۱۸۷ نفر از بازنشستگان کشوری یعنی ۵۲.۸درصد از پاسخ‌دهندگان، خواستار بهبود خدمات بیمه تکمیلی درمان صندوق بازنشستگی کشوری هستند. ۱۵۱ نفر معادل ۴۲.۷درصد بهبود خدمات وام‌ها (ضروی، ازدواج و پایان‌نامه)، ۷۷ نفر معادل ۲۱.۸درصد بهبود خدمات رفاهی و گردشگری و ۳۶ نفر معادل ۱۰.۲درصد نیز بهبود خدمات فروشگاهی را به عنوان مطالبه خود از صندوق بازنشستگی کشوری مطرح کردند.

بهبود خدمات خرید تقسیطی با ۶.۵درصد، بهبود سرعت در صدور احکام ۲.۳درصد و بهبود خدمات بیمه عمر و حادثه ۱.۴درصد در جایگاه‌های بعدی مطالبات بازنشستگان از صندوق بازنشستگی کشوری قرار دارد.

طبق این گزارش، صندوق بازنشستگی کشوری با یک میلیون و ۶۶۳هزار بازنشسته خدمات متعددی شامل افزایش وام‌های ضروری و وام ازدواج فرزندان، خدمات بیمه و پرداخت هزینه بیمه‌های تکمیلی، حمایت از پایان‌نامه‌های دانشجویی و گردشگری را ارائه می‌دهد.